

¹वनूयः, ²वनूयिता, क्लोपः, चुवनूयिषुः, चोवनूयः ;
वनूयितव्यम्, क्लोपयितव्यम्, चुवनूयिषितव्यम्, चोवनूयितव्यम् ;
³प्रनिवनूयनीयम्, वनोपनीयम्, चुवनूयिषणीयम्, चोवनूयनीयम् ;
वनूय्यम्, वनोप्यम्, चुवनूयिष्यम्, चोवनूय्यम् ;
ईषत्वनूयः-दुष्वन्वयः-सुवनूयः ; — —
वनूय्यमानः, ⁴वनोप्यमानः, चुवनूयिष्यमाणः, चोवनूय्यमानः ;
वनूयः, वनोपः, चुवनूयिषः, चोवनूयः ;
वनूयितुम्, वनोपयितुम्, चुवनूयिषितुम्, चोवनूयितुम् ;
⁵वनूया, वनोपना, चुवनूयिषा, चोवनूया ;
वनूयनम्, वनोपनम्, चुवनूयिषणम्, चोवनूयनम् ;
वनूयित्वा, वनोपयित्वा, चुवनूयिषित्वा, चोवनूयित्वा ;
प्रवनूय्य, विवनोप्य, प्रचुवनूयिष्य, प्रचोवनूय्य ;
⁶वस्त्रवनोपम् [वृष्टो देवः], ^Aचेलवनोपम्, वसनवनोपम् [वा] ;
वनूयम् २, } वनोपम् २, } चुवनूयिषम् २, } चोवनूयम् २ ; }
वनूयित्वा २, } वनोपयित्वा २, } चुवनूयिषित्वा २, } चोवनूयित्वा २. }

(268) “कमर हूच्छने” (I-भ्वादिः-555. अक. सेट्. पर.)

हूच्छनम्=कौटिल्यम् ।

कमारकः-रिका, कमारकः-रिका, ⁷चिकमारिषकः-षिका, ⁸चाकमारकः-रिका ;
कमारिता-त्री, कमारयिता-त्री, विकमारिषिता-त्री, चाकमारिता-त्री ;

1. ‘इगुपधज्ञाश्रीकिरः कः’ (3-1-135) इति कर्तरि कः ।
2. ‘न यः’ (3-2-152) इति निषेधात्, अनुदात्तेलक्षणो युञ् न। तेन, ‘सृन्’ (3-2-135) इति तच्छीलादिषु तृजेव ।
3. ‘शेषे विभाषाऽकस्मादावधान्त उपदेशे’ (8-4-18) इति पर्युदासाणत्वं न ।
4. निनिमित्तके, ‘पुगन्त—’ (7-3-86) इति गुणे वनोप्यमान इत्येव ।
5. ‘गुरोश्च हलः’ (3-3-103) इति अः प्रत्ययः ।
6. ‘चेले वनोपेः’ (3-4-33) इति ण्यन्तात् णमुल् । चेलपर्यायाणामपि ग्रहणम्—
इति व्याख्यानात् वस्त्रवनोपमित्यादीनामपि साधुत्वम् ।
7. ‘सन्त्यतः’ (7-4-79) इतीत्वमभ्यासस्य ।
8. ‘दीर्घोऽकितः’ (7-4-83) इति अभ्यासस्य दीर्घः ।
- A. ‘मेघवसविद्युतोऽवर्षन् चेलवनोपं च शोणितम् ।’ भ. का. 17-74.